Ч. 254. Субота 26 (13) падолиста 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Рада державна.

Як ми вже доносили, нова сесия парляменту одержить до полагодження передусім три справи важні, а іменно: буджетову провізорию, банковий статут і продовженє провізоричного реґуляміну.

Що до першої точки т. є. буджетової провізориї, то нема поважних перепон, хиба одна трудність, а то славяньска обструкция в буджетовій комісиї звернена против утвореня італіяньского університету.

Буджетова комісия буде також мусіла займити ся вибором предсідателя, бо дотеперішний її голова пос. Кіярі при кінци послідної сесиї зложив своє достоїньство, знеохочений заколотом, який витворила словіньска обструкция. Загально думають, що комісия покличе знов на свого провідника пос. Кіяріого.

Однако спір о італіяньский університет зовсім не втихомирив ся в часі парляментарної церкви. Італіянцї домагають ся і на дальше утвореня згаданого виділу. Відложенє тої справи загнало би їх в ряди опозициї. Однако свої жаданя змінили они тепер о стілько, що відступили від наміру жаданя, аби дотичне предложенє переведено в палаті сейчас, а вдоволять ся запорукою, що справа італіяньского правничого виділу вийде на дневний порядок нарад в такім реченци, щоби той виділ можна було отворити з початком шкільного року 1911/12.

Комісия реґуляміновa збирає ся нинї. Має она ухвалити внесенє продовженя обовязуючої сили реґуляміну на дальший один рік, почавши від 1 січня 1911.

Майже всі парляментарні клюби відбули перед новою сесиєю свої засіданя, аби нарадити ся над становищем, яке мають займити в палаті.

На засіданю німецкого Союза народного обговорювано справу дорожнї. П. Кіяріого прошено, аби приймив провід в буджетовій комісиї, коли буде вибраний. Обширна дискусия вела ся в справі водних доріг. Посли Вольф і Ґінтер заявили ся против будови коналів, п. Ліхт знов за будовою, а на случай попераня будови за признанєм Мораві винагороди в висоті 200 міліонів і за будовою четвертого шляху на Північній зелїзници. Бувший міністер німецкий, Шрайнер, промовляв против будови галицких каналів, відкидаючи всяку винагороду, обіцяну в тій справі правительством.

На вчерашнім засіданю ради державної виголосив п. міністер скарбу др. Білиньский фінансове експозе. П. Міністер представив поодинокі позициї буджету, котрий виказує в видатках 2.818,196.000 К а в доходах 2.818,507.000 К, так що надвижка виносить 311.000 К.

В буджеті удало ся осягнути рівновагу, але не без труду. Покривати дефіцит буджету новою пожичкою п. міністер не хотів і тому уложив видатки в той спосіб, аби доходи держави виставали на покрите. Хоч в буджеті не зчеркнено ніяких конечних видатків, то однако богато жадань не могло найти увзгляднення, стане ся то аж тоді, коли нові жерела доходів будуть стояти до розпорядимости держави. П. Міністер виказує, як дуже значно піднесли ся видатки. Коли в попередних літах підносили ся они о 30 до 40 міліонів річно, то тепер та квота збільшила ся в двоє.

Дальше бесідник обговорював способи покритя збільшених видатків. З угорским правительством удало ся дійти до порозуміня в справі підвисшення цін тютюну від 1. липня 1911 р Будуть підвисшені всі вироби тютюневі, в першій мірі папіросів, а то не длятого, аби дймити біднїйше населенє, але тому, що консументи часто самі собі роблять папіроси, отже треба було вирівнати ціни межи папіросами державними а робленими дома. Вслїдок того

Ель-Бруґ.

(З анґлійского — Уіди).

(Дальше).

Она була молода, непорядна жінка, трохи розпещена, на свій жіночий, невинний лад. Її мужа забрано, знищено їх домашнє огнище, сконфіскoвано майно. Без ніякої вини з її боку відсунули ся від неї її давні знакомі. Она була налякана, прибита, нуждeнна; розуміючи, що добре робити перед усім дома, не дивниця, що воліла була поділяти долю з тими, що не журили ся нї політикою нї народом. Коли однак висловила се, лице дитини змінило вид, так що їй стало лячно. Она ще не бачила на нїм тілько обуреня.

На місточку Ґалярате не знати вже і половини тої прикраси, якою она пишала ся за часів Вісконті і Караніоля, а нещасні нові часи підтяли єго — хто знає, чи не більше, як зелїзна рука Фридриха Барбароссп. Але ще й там можна найти давні затишні кутки, доми в благороднім стилю, як дім Делябеллі, а за ними простори в цілій дикій, природній свободі, самотні пустинї широких як оком досягнути млак, порослих, як їх називають в тутешнім наріччо el brug, лободою. Хоч над містом нависла душна мрака і клуби диму з фабричних коминів, а по колюмнадах Бролетта увихає ся глота крикливих перекупнів і влізливих приказчиків, глубокої тишини Бруґієри не заколотить ні дим ні гамір; почуєш тут хиба запах мушкату і тиміяну, брепькіт пчіл або лопіт крил.

Перед увязненєм вітця найщасливійші днї її все щасливого житя війшли їй на Бруґієрі, а іменно по тім боці, що лежить між сімома селами і звістна під назвою Ґрада паска або Мальпенса, бо єя часть млаки лежить найблизше брам Ґалярате.

Її отець приходив тут читати твори провідників духових своєї школи, або робити записки до тих імпровізованих бесід, що зворушували душі і будили розум міских робітників, що піддавали ся єму більше, як кому иншому, бо він, сам уроженець Ґалярате, промовляв до них тим дивним звучним диялектом, зрозумілим лиш для мешканців колишного Castrum Seprium.

Делябелля був чоловіком з високою осьвітою і академічними студиями, але мимо того місцевий говір був для него дорогий, як і для кождого Ґаляратеса, задля своїх звучних самозвуків, виразних співзвуків і живих порівнань. Одним з найтяжших закидів було як раз те, що він уживав в бесідах мови люду і противив ся науцї иншої мови в публичних школах. За те обожав єго нарід і розумів навіть пів-дикий селюх, що заходив до міста, аби продати сирній шовк, сіно, виноград і не розумів не то слова по італіяньски, але навіть міляньского говору. „Тим диялектом говорили в Леляно, в ломбардскім Маратоні“ — відповідав Делябелля своїм ворогам.

Але войсковий трибунал признав ту відповідь бунтівничо-безличною і она коштувала єго грубо.

Пальма хоч уміла читати і писати по італіяньски, не говорила инакше, як диялектом і тому та лобода, що она так її любила з її сніжним запашним цьвітом, була для неї як і для народа el brug. Она все носила маленьку єго галузочку на грудях; в тїснім місті він говорив їй про ціле безкрає море цьвітів, про сьвіжий, сильний запах, про чисте, синє небо, про яструбів і кань, що плили у воздусї, про чайки і жайворонків, що гніздили ся в зелах і про заяців, що обгризали сьвіжі парости.

Її мати не заходила нїколи на Бруґієру; она була з тих жінок, що їм поза улицями весь сьвіт видає ся варварским і пустим. Тепер, коли Пальма лишила ся сама, она нї защо не пустила би її в поле.

— Без вітця ти могла би заблудити в тій страшній, дикій пустинї.

— Я найшла би там дорогу серед найтемнїйшої почи — відповідала Пальма.

— Хто показав би там тобі дорогу?

— А хто показує її мишам і кертицям?

Она тужила за Бруґієрою; зросла ся з її самотою, вільними, безкраїми просторами, солодкими, пахощами. Отець видавав ся їй королем тої пустинї. Що рана і що вечера брала її мати до невеличкої церковцї Сан Петра, помолити ся за вязня. Їй здавало ся, що нїгде не молила би ся так горячо, нї звідки її мо-

проект змонополізованя фабрикациї туток став ся злишний.

Ціни тютюну будуть трохи підвисшені. З того підвисшеня надіє ся правительство придбати о 10 мілїонів більше доходу. Часть з того одержать як провізию трафіканти.

Дальше обговорював бесідник кредитові операциї на грошевих торгах і доказував, що капітал в сім роцї значно подорожів. Вкінци просив о приняте буджету і буджетової провізориї.

Відтак приступила палата до дневного порядку, т. е. до дискусиї над справозданєм дорожняної комісиї в справі роздавництва публичних робіт і утвореня фонду т. зв. мешкальної опіки.

П. Глекль, социял-демократ, обговорював причини дорожнї, добачуючи їх в односторонній аґрарній політицї торговельній, в небувало високих цлах, картелях і впливах торговлї посередної.

Бесідник критикував поведенє поодиноких сторонництв супротив дорожнї, що стала катастрофою для держави. Жадав з цїлим притиском необмеженого довозу арґентиньского мяса.

По промовах ще кількох бесідників з ріжних сторонництв, наради над тою точкою перервано.

Дальше слїдував ряд кондоленцийних заяв з причини смерти Толстого.

По кількох запитанях до президента палати, засїданє закрито. Слїдуюче пнні о год. 11 рано.

Новинки.

Львів, дня 26-го падолиста 1910.

— **Іменованя і перенесеня.** Міністерство торговлї іменувало практиканта рахункового, Мих Фонфару асистентом рахунковим для департаменту рахункового гал. Дирекциї почт і телеграфів. — Президент галицкої Дирекциї почт і телеграфів переніс почмайстра Юду Левнера з Волянки до Східницї.

— **Краєва Рада шкільна** надала титул професора дїйстному учителеви Олегови Целевичеви в рускій гімназиї в Перемишли; іменувала заступниками учителів: Петра Мечника при філії рускої гімназиї у Львові, Пет. Яблоньского при муж. уч. семінариї в Самборі; о. Ал. Гуньовского заступн. учит. гр. кат. релігії в муж. уч. семінариї в Чортковї, Мих. Бутиковского заступником учит. при учит. семінариї в Чорткові; — перенесла Андр. Мартусевича заступ. учит. при семінариї в Самборі до учит. семінариї в Станиславові; Меч. Леоновича учит. в Поморянах, перенесла до Грибова.

— **Надзвичайні загальні збори** „Сокола-Батька“ відбудуть ся в суботу дня 3 грудня 1910 р. о год. 7 вечір в сали Тов. ул. Руска ч. 20. Порядок: 1) Доповняючий вибір: II-го містоголови і членів Старшини: одного на три роки, одного на два роки, двох на один рік. — Ізза ваги справ поставлених в порядку нарад просимо Другів явити ся численно і точно. Гаразд! За Старшину: Ів. Боберский, голова. Мир. Федусевич, справник.

— **Львівский „Сокіл“** уладжує в недїлю дня 27 с. м. у салї при улици Руській ч. 20 руханково-звуковий вечер при співучасти акад. хору „Бандурист“. В проґраму вечера входять крім промови і одної декламациї три точки руханкові а се: віддїл дївчат виконає скоки через шнурок, віддїл членів виконає вправи на дручку, а віддїл учеників вправи на поручах. Хор „Бандуриста“ відспіває три точки, а п. Дзіваковский виступить із скрипковим сольом. Початок о 7-ій годинї вечер. Ціна сидячих місць по 1·50 К, 1·20 К і 1 К, стоячі місця по 50 і 30 с.

— **Концерт** на дохід яворівскої ґімназиї відбуде ся у Львові в сали „Народного Дому“ дня 4 грудня при участи тов. спів. „Львівский Боян“, „Бандурист“, Вп. пань І. Рожанковскої, О Яцишинівної, Вп. пп. дра М. Волошина, Р. Придаткевича, елєва Вис. Муз. Інститута і орхестри Муз. тов. ім. М Лисенка. — Білети можна скорше набувати на „Бесїдї“ у Вп. п. Царевича між год. 7—8 вечером. Ціни місць: крісла І-ряд. 3 К.; ІІ-ряд. 1·98 К; ІІІ-ряд. 1·50 К. Вступ на салю 1 К. Ґалерия 40 с.

— **Нещасливі пригоди.** На ул. Батория посогнув ся онгди і упав так нещасливо Бол. Ольшевский, приватист, що зломив собі руку. — Різницкий наймит Ксав. Базилевич їхав Бернардиньскою площию так неосторожно, що наїхав на 70-лїтну старуху Єлисавету Огальску і погрутив еї дишлем а она упавши, звихнула собі ногу в клубі. Старуху відставлено до шпиталю.

— **Самоубийство.** В середу по полудни відобрав собі житє вистрілом в Самборі професор тамошної ґімназиї Ст. Вітковский, літ 28. Що було причиною самоубийства не знати. В середу по полудни був ще у него один з товаришів а коли той вийшов, він стрілив до себе з револьвера і закінчив житє.

— **Смерть від загоріня.** В домі при улици Охоронок ч. 8, де містить ся польска захоронка стала ся онгди сумна пригода, котра потягнула за собою безпосередно смерть одної людини. Обі монахині, що мають надзір над тою захоронкою напалили з вечера в печа і лягли спати. Коли вчера досьвіта служба не могла їх добудити ся, вибила вікно, влїзла до середини і отворила двері. Обі монахині не давали вже знаку житя. Показало ся, що они заткали піч завчасно і загоріли. Завізваний лїкар ствердив, що одна з них така вже померла а другу удало ся привести ще до житя, але стан еї єсть дуже грізний.

— **Дрібні вісти.** В Самборі лютить ся в страшний спосіб шкарлятина і нема майже дому, де би хтось не лежав на сю хоробу. Особливо на передмістях гинуть дїти. — З магазинів при ул. Янівскій втік занятий там при роботі Ілько Лазур, арештант відсиджуючий кару у вязници. — До п. Подгурского на Богданівцї ч. 60 приблукав ся чийсь лошак. Властитель може там собі его відобрати.

— **В справі сьвяткованя 50-их роковин смерти Т. Шевченка** відбуло ся онгди засїданє анкети, скликаної товариством „Просьвіта“. На анкеті явило ся 28 членів, відпоручників ріжних товариств і представителів праси. Проводив голова „Просьвіти“ радн. Кивелюк. Референтом з рамени гол. видїлу „Просьвіти“ був п. ред. Весоловский, котрий в своїм рефераті начеркнув плян обходу Шевченкових роковин, подїливши проґраму обходу на три части: 1) Участь Галичан в Шевченковім обходї в Києві. 2) Сьвяткованє роковин у Львові. 3) Обхід на провінциї. По дискусиї, в якій забирали голос проф. др. Студиньский, дир. др. Л. Кульчицкий, інж. Корнелля, проф. Шухевич і инші, ухвалено, що анкета признає пожаданим, щоби всї наші товариства взяли як найчисленнїйшу участь в роковинах Шевченка в Києві і взиває видїли товариств, щоби в тій справі висказали свій погляд. Дальше анкета приняла до відома, що „Львівский Боян“ уладить у Львові два концерти (один з них для найширших кругів за дешевим вступом); ухвалила устроїти научну академію, виставити „Назаря Стодолю“, заняти ся уладженєм відчитів по всїх читальнях у Львові, віднести ся до львівского маґістрату о дарованє площі під будову памятника Т. Шевченкови у Львові, основати комітет будови сего памятника і розпочати збиранє на ту цїль складок а також анкета узнала потрібним уладити у Львові Шевченкову виставу і поручити виконанє сего проєкту Н. Товариству ім. Шевченка. Решту ювілейної проґрами, яку має ся перевести у Львові, і сьвяткованє памяти Тараса на провінциї, відложено до обговореня на слїдуюче засїданє анкети, яке відбуде ся в понедїлок.

литва не йшла би так легко до Бога, як з того просторого поля. Якраз в сю пору зіле цвило і в дрібоньких білих дзвіночках було повно меду.

Раз попросила хрестного вітця, аби взяв еї до Ґраданаски. Але він відповів: Мати казала, що не можна, серце. Не завдаваймо їй ще більше смутку.

І так она не виходила з міста ні кроком, а довгі, сїрі, безутїшні днї сходили їм марно, без вістки про вітця. Лиш полиция навідувала ся до них, коли хотїла, переймала листи з почти, відмикала скринї, трохи не зазирала їм в рот.

— І їм ще дивно, що спокійні люди стають небезпечними революционерами — воркотів старий доброволець. — Гей не за те ми бороли ся під Чінкве Джорнате, тай не про те говорив нам, пятому полкови повстанців, Ґарібальді з балькону на Віа Арнелля!

Дівчина знала історию тодішних часів наскрізь, в „шістьдесятьшестім“ роцї почив еї дїд і два его сини і нїхто навіть не довідав ся, де они спочивають.

Коли люди з „квестури“ приходили попри їх дім, она з такою погордою і так ненависно гляділа на них своїми великими чорними очима, що они відгрожували ся їй і проклинали.

Одного дня довідали ся з часописий, що Долябелля утік з вязниці в Міляно, де даром дожидав свого слїдства, хоч тягали его раз-у-раз на протоколи, а потім знов замикали. Пальмі видало ся, що то сам ангел Божий приніс ту щасливу новину, зійшовши з неба по сонїшнім промінї, як то було намальована на старих образах Благовіщеня. Она мовчала, але вираз еї лиця так перемінив ся, що полиция подвоїши сторожу довкола їх дому, говорила між собою: „Малий щенюк знає, де він ховає ся“.

Але ні она ні еї мати не знали нїчого і тілько над раном, притулені до себе, відважили ся шепнути одна до другої: „Ми щось почуємо про него; може навіть побачимо его; коли він живий, то певно зробить, що зможе, аби відвідати нас“.

А Пальма подумала: Коли він справдї видобув ся на волю, то певно прийшов на Бруґієру. Хиба еї непрогляднї кривки не були їм обоїм добре відомі? Хибаж они не обзирали підземні печери, пивниці зруйнованих кріпостий, відвічні земні проходи, звірячі ями випорпані в мягкій, пісковатій скалї? Хиба, лежачи безпечно у високих травах, не можна було видїти на далекі простори, звідки надходив неприятель? О, вжеж! Коли він тілько живий, коли справдї видобув ся на волю, то верне неминучо на свою дорогу Бруґієру.

Особливо одно місце нагадала Пальма, що его були найшли обоє: щось на подобу підземної пивниці або тюрми, видовбаної в якійсь засипаній кріпости чи форті, що поросла лопухами і кропивою і щезала майже під захистом моря зеленї. Они випрятали еї трохи, зладили лавочки з моху і провели там на одну годину лїтної спеки, заховані від сонця, що дармо силувало ся вдерти в холодні, зелені сутінки. Ось де зайшов би він певно, коли справдї утік. Їй не видавало ся зовсім неправдоподібним, аби він міг зайти так далеко і не впасти знов в руки. Она привикла думати, що він може творити чудеса.

Пересьвідчене, що він находить ся на Бруґієрі, зросло у неї до тої степени, що она мала почутє нещастної, малої птиці, що заперта в Ґалярате в клїтці тужила за рідною Бруґієрою. Одної ночи, коли еї мати, дрожачи вся від неспокою і утїхи, збудила еї зі сну і сказала, що він справдї находить ся недалеко Ґраданаски і має намір прийти перебраний попращати ся з ними заки втече за Альпи, Пальма зовсім не здивувала ся; она була і так сего певна.

— Пальмо, слухай дитино — сказала мати, не сьмііючи відотхнути. — Був тут Ідалїчіо і каже, що тато находить ся на Бруґієрі.

А! Лице дитини замерло в радости. Але то для неї не була несподїванка, она своїм серцем причувала на певно, що він прийде там скорше, чи пізнїйше.

(Дальше буде).

— **З Товариства вакацийних осель.** В маю сего року минуло 5 літ від основаня Тов. вакацийних осель. Протягом сего часу вислано 6 разів шкільні дівчатка на кільканедільний побут на село. Як звісно, завдяки незвичайній ласкавости і жертволюбности Високодостойного покровителя товариства, Є. Експ. Митрополита ґр. Шептицкого, має оселя сервітутом забезпечене право уживаня двора в Милованю в часі вакацийнім. В сім році однак не можна було з сего права користати, бо тов. „Просьвіта“, котре є тепер властителем Милованя, має двір перебудовати. Тому то згадане тов. відступило в заміну свій невеликий двір в Угерцях винявских коло Рудок, визичило потрібний інвентар, покрило кошти перевозу тогож як і кошти підвод. Сей двір має всего 5 комнат, тому сего року вислало тов. лише 38 оселянок, з зарядом 42 особи. Педаґоґічний нагляд, як і минулого року обняла п-на Віктория Муляківна і сповняла свій уряд уміло і з правдивим пожертвованем. Помагали їй щиро семінарястки п. Ф. Демчишинівна, О. Криловска і А. Мартиняківна. Господарский заряд вели як що року невтомимі СС. Служебниці. В особі пароха Вощанців, о. радн. Семена Кульчицкого, мав заряд щирого помічника і дорадника, котрий приїздив до Угерець майже що дня, та не щадив ні труду, ні коштів, щоби лише побут в Угерцях улекшити. Підчас побуту оселї сьвятковано в Угерцях роковини смерти бл. п. Малецкого, б. властителя Угерець і фундатора. Рано відправлено торжественне поминальне богослужене, а по обіді урядили оселянки в честь Покійного концерт, на котрий прибули селяни і гості з околиці. Дітвора перебула в Угерцях 4 тиждні.

Дві оселянки приняли па час вакаций Вп. пп. Чехути з Сенечева, одну Вп. пп. Валюхи з Ластівок а одну, потребуючу лїченя, вислало товариство своїм коштом до Івоніча. Вся дітвора вернула здорова і щаслива домів. Кошти удержаня сегорічної оселї винесли 1.101 К 02 с. Виділ на засїданю 28. жовтня принимаючи звіт з сегорічного побуту оселї, ухвалив висловити щиру подяку: Вп. пп. Валюхам і Чехутам за приняте оселянок в свою хату, Вп. др. Миронови Вахнянинови за дворазові оглядини подаючої ся на оселю дітвори, Хв. Тов. Просьвіта, Впр. о. сов. С. Кульчицкому, Всч. СС. Служебницям, Вп. п. В. Муляківни, ґаздини з Угерець, Анні Стельмахівній, за щир; заходи і поміч около урядженя і веденя сегорічної оселї. Рівнож складає Виділ щиру подяку Впр. Ігуменатови оо. Василиян і Впр. Урядам парохіяльним церкви Успенія Пр. Богородиці і сьв. Параскевії за ласкаве урядженє сладок в згаданих церквах. Сьвітлим Дирекциям товариств: „Днїстер“, „Краєвий Союз Кредитовий“, „Народна Торговля“ і „Тов. урядників і сьвящеників“ за їх дари, та Всїм Вп. Добродіям, котрі хочби найменшим датком причинили ся до збільшеня фонду товариства. Нехай вдячність та щира молитва дітвори буде Вп. Добродіям нагородою за їх труди та жертви для неї. Щоб позискати собі більше прихильників, рішивсь Виділ на значнїйший видаток, висилаючи в сьвіт перший звіт з дїяльности пятилїтя від 1905—1909 року, щоб дати спромогу познакомитись всїм, що то есть вакацийні оселї, яка їх задача та як сповняє еї наше товариство. Хтоб звіту не дістав, зволить зголоситись до Товариства. Дня 26. падолиста о год. 5-ій відбудуть ся збори „Тов. вак. осель“ в салї „Рускої Бесїди“. Виділ має надію, що загал і дальше буде інтересувати ся товариством, чого доказом буде участь в загальних зборах. — *Виділ Товариства вакацийних осель*“.

— **Заметіль.** Здаєсь, як би мала настати якась снїгова потопа і снїг паде і паде з малими перервами майже безнастанно а часами таки добре сипле ся з неба. Львів майже буквально засипаний снїгом. На улицях лежить така маса снїгу, що нїхто не годен їй дати ради а дахи під тягаром снїгу мало що вже не валять ся, а що при тім есть все ще досить тепло, то осуги снїгові наставились грізно на прохожих, котрим ще й ховзкі тротоари роблять не мало пакости. Та й з провінциї надходять вісти о великих заспах снїгових а рух на многих зелїзницях опізняє ся по кілька годин; на декотрих треба було его таки зовсім застановити.

Так застановлено дальше загальний рух на шляху Хриплин-Делятин а мабуть також вже й на шляхах Львів-Підгайці і Львів-Стоянів. Жовківский поїзд, що приходить до Львова о 7 год. 30 мін., застряг вчера коло Куликова і треба було вислати на поміч ще одну машину. Внаслїдок того поїзд сей опізнив ся о 3 години. Поїзд з Підволочиск, котрий мав в середу приїхати о 10 годині 10 мін. вечером, застряг в поли межи Борщовичами а Підзамчем. Вислано около 300 робітників, котрі мусїли цілу ніч его розкопувати і витягнули его аж на другий день при помочи другого поїзду і помічничої машини. З Підволочиск і Бродів доносять також о великих снїгах і заметелях. При поспішнім поїздї, який вийшов оногди з Підволочиск до Львова, видавано білети лиш до Красного в обаві, що поїзд сей не заїде дальше.

З зелїзниці доносять нині: З причини заметелі здержано рух поїздів аж до відкликаня на лініях Коломия-Стефанівка, Палагічи-Товмач, Хриплин-Чортків, Біла Чортківска-Заліщики, Тернопіль-Збараж і Камінка-Стоянів. Дальше подає дирекция зелїзниць державних у Львові до відомости:

З причини заметелі здержано рух товаровий: на шляху Львів-Рава Руска припускаемо на 24 годин, а на зелїзницях Львів-Яворів і Львів-Стоянів аж до відкликаня.

Станиславівска дирекция зелїзнича доносить: З причини заметелї снїгової здержано загальний рух межи Білою Чортківскою-Заліщиками мабуть на 3 днї, межи Підвисоким а Тернополем на 24 годин, а на коломийских зелїзницях льокальних аж до відкликаня.

Телеграми.

Відень 25 падолиста. Палата послів веде нині наради над справою дорожнечі. Перший промавляв п. міністер торговлї Вайскірхнер.

Рим 25 падолиста. В послїдній домі занедужало в провінциї Кальтавїсета дві особи на холеру, а одна померла. В римскій провінциї занедужали 3 а 2 померли.

Ню-Йорк 25 падолиста. З Ріо Жанейро наспіла чутка, що сенат ухвалив однодушно амнестию для ворохобників. Палата послів ще не скінчила наради над амнестию. Справа стрічає сильну опозицию.

Париж 25 падолиста. З Ріо Жанейро доносять: Революция вибухла в хвили, коли командант военного корабля „Мінас Ґераес“ вернув з пира на францускім кораблі. Капітана і двох офіцирів та кількох моряків убито, инших офіцирів зранено на смерть. Рівночасно збунтували ся кораблї „Сан Паольо“ і „Багія“. Всїх офіцирів тих кораблїв висаджено на беріг, а моряк Кандідо обняв команду. Ворохобники вислали телеґраму до президента Фонсеки з жаданем і погрозою, що скоро би їх жадань не принято, то они збомбардують місто. Та й дійстно бомбардували цїлу ніч. Убито в місті одну женщину і двое дітий. По полудни пос. Карвальго розпочав переговори, а моряки заявили, що жадають загальної амнестиї.

Надіслане.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

— **Подорож довкола землї,** весела товариска гра для науки і забави. Видане Руского Тов. педаґоґічного у Львові. Ціна 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·01.
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·38, 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселиці.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржові замовлення

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно деповитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати свое майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода деповитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского, під зар дом І. Недопада.